

A. 2588

1896 № 297. 53

Wuhatrull.

Saksa keelest tõlkinud

G. Bornhöhe.

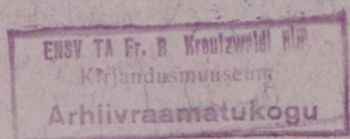
III O.
DCCXXX

Tallinnas, 1895.

R. Buij'i raamatukaupluse kulguga trükitud.

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 12-го Декабря 1895 г.

1954:1210 v

Tuhatrullike.

Saksa keelest tõlkinud **G. Bornhöhe.**

Hord oli üks rikas mees, selle naene jäi haigeks. Kui ta surma ligi tundis olewat, kutsus ta oma ainja tütrekeese woodi äärde ja ütles: „Armas laps, ole ikka hää ja waga, siis kaitseb sind Jumal ja mina tahan taewas sinu üle walwata.“ Selle pääle pani ema filmad finni ja heitis hinge. Tütar käis igapäew tema haua juures nutmas ja jäi hääks ja wagaks.

Nasta pärast wöttis isa teise naese, kes kaks tütart kaasa tõi. Need oliwad näoist walged ja ilusad, aga südamest mustad ja koledad. Wöörast öde ei sallinud nad filma otjas. Nad wötsiwad tema ilusad riided ära, tõmbasiwad talle halli wati selga, puust kingad jalga ja ajasiwad ta kööki. Sääl pidi waene laps terwe päewa rasket tööd tegema, wett kandma ja pesu pesema. Wöörad öed pillkasiwad teda weel tagapääle, puistasiwad tema käest erned ja läatsed tuha sisse ja ta pidi nad üks haawal säält wälja noppima. Kui ta raskest päewatööst wäsinud oli, siis ei tohtinud ta mitte sängi heita, waid pidi kolde ees tuha sees

magama. Ja et ta selle pärast ikka must ja tahmane oli, siis paniwad nad temale nime Tuhatrullike.

Kord tahtis isa kaugele reisida ja küsis tütrete käest, mis ta neile kodu tülles kaasa peab tooma. Vanem wõõras tütar palus enesele ilusaid riideid, noorem pärlid ja kallid kiva, Tuhatrullike aga ei palunud muud kui esimese okjakee, mis koduteel isa kübara külge peaks puutuma. Isa täitis kõikide soowi ja kinkis koju tülles wõõrastele tütretele kallid riided ja ehted, Tuhatrullikele aga sarapuu oksa. Tuhatrullike tänas, läks ema hauale, istutas oksa hauakünka sisse ja kastis teda silma-weega. Oks aga kaswas kähku ja sai suureks puuks. Tuhatrullike käis teda iga päew kolm korda waatamas, nuttis ja palus Jumalat, ja iga kord istus walge linnuke puu otsas ja wistas säält alla, mis Tuhatrullike iganes joowis.

Ühel päewal kuulutas kuningas, et tema suure pidu walmistab, mis kolm päewa peab kestma. Terwe riigi ilusamad neid saidwad pidule kutsutud, sest kuningas poeg tahtis nende seast enesele pruuti walida. Seda kuuldes rõõmustasiwad wõõrad õed ja kutsusiwad Tuhatrullike, et see neid hästi ilusti ehiks. Tuhatrullike täitis käsku ja palus wõõra ema käest luba ka pidule tulla, aga see kostis: „Sina tahmane Tuhatrull, kuda ja pulma tahad minna, kui sul riideid ega kingi ei ole?“ Ja kui Tuhatrullike ikka weel palus, ütles wõõras ema: „Ma puistan kausitäie läätseid tuha sisse, kui sa need kahe tunniga wälja nopid, siis wõid kaasa tulla.“ Tuhatrullike läks aeda ja hüüdis: „Teie wagad tuikejed ja kõik linnud taewa all, tulge aidake mind läätseid noppida, hääd patta, pahad pauma!“ Sää lendasiwad esmalt kaks walget tuikest ja siis kõik teised ajalinnukesed kahinal kõõgi aknast sisse, nokkisiwad tiff, tiff, tiff, ja ühe tunniga oli kaus täis ja linnud lendasiwad wirinal aknast

wälja. Tuhatrullike wiis kausi wõõra ema kätte ja palus luba pidule tulla, aga wõõras ema kostis: „Kui ja nii nobe oled noppima, siis nopi ühe tunniga weel kaks kausitait läätseid tuha sees wälja.“ Tuhatrullike läks jälle aeda ja hüüdis: „Teie, wagad tuikesed ja kõit linnud taewa all, tulge aidake mind läätseid noppida, hääd patta, pahad pauna!“ Säl lendašiwad esmalt kaks tuikest ja siis kõit teised ajalinnud kahinal kõõgi afnašt šisse, nokkšiwad tiff, tiff, tiff, ja poole tunniga oli kaks kausi täis ja linnud lendašiwad wirinal afnašt wälja. Tuhatrullike wiis kausid wõõra ema kätte ja palus jälle luba pidule tulla, aga wõõras ema kostis: „Si, fina ei wõi pidule tulla, šest šul ei ole riideid ja meie peakšime šinu pärašt häbenema.“ Selle pääle pööras ta Tuhatrullikešele šelja ja läks oma kahe uhke tütrega minema.

Tuhatrullike aga kõndis ema hauale, jäi šarapuu alla šeisima ja hüüdis:

„Puuke, nüüd offi šiputa,
Kulda ja hõbedat riputa!“

Sedamaid wiškas walge linnuke puu otšašt kullašt ja hõbedäšt koetud kuue ja paari šidi ja hõbedaga tikitud kingu alla. Tuhatrullike pani kuue šelga, kingad jalga ja läks pidule. Wõõras ema ja õed ei märganud, et šee Tuhatrullike oli, waid arwašiwad teda mēne wõõra kuniņa tütrefš, nii kēna oli ta oma uues ehtes. Kuniņa poeg läks temale wastu, pakkus talle kätt ja tantsis kõige õhtu üšši temaga. Enne piduõhtu lõppu libiſes Tuhatrullike uhšešt wälja, ilma et šeda keegi oleks märganud, jookšis kähku ema hauale, pani oma iluſad riided ja kingad haua pääle, tõmbas halli wati šelga ja tõttas koju. Kui wõõras ema ja õed koju tuliwad, ištus Tuhatrullike kolde ääres tuha šees.

Teiſel päewal läšiwad wõõras ema ja õed jälle pidule, Tuhatrullike aga kõndis ema hauale ja hüüdis šarapuu all šeištes:

„Puuke, nüüd ofsi siputa,
Kulda ja hõbedat riputa!“

Sedamaid wiskas walge linnuke puu otsast kuue ja kingad alla, mis weel ilusamad oliwad, kui esimesel päewal, ja kui Tuhatrullike jelles ülikonnas pidusaali astus, paniwad kõik tema kenadust imeks. Kuninga poeg wöttis ta käest finni ja tantsis kõige õhtu üksi temaga. Enne piduõhtu lõppu kadus ta jälle ära, ja kui wõõras ema ja õed koju tuliwad, istus Tuhatrullike kolde ääres tuha sees, hall watt seljas ja puust kingad jalas.

Kolmandamal päewal läksiwad wõõras ema ja õed jälle pidule, Tuhatrullike aga kõndis ema hauale ja hüüdis sarapuu all seisest:

„Puuke, nüüd ofsi siputa,
Kulda ja hõbedat riputa!“

Sedamaid wiskas walge linnuke puu otsast kuue alla, mis ilusam oli, kui seda iganes nähtud, ja kingad oliwad puhtast kullast. Kui Tuhatrullike jelles ülikonnas pidusaali astus, ei saanud imestuse pärast keegi sõna suust wälja, ja kuninga poeg tantsis kõige õhtu üksi temaga. Enne piduõhtu lõppu libises Tuhatrullike tajakesti uksest wälja. Kuninga poeg oli aga kawalust tarwitanud ja trepi astmed pigiga ära määrida lastnud; kui nüüd Tuhatrullike trepist alla lippas, jäi tema pahema jala king ühe astme külge finni. Kuninga poeg tõstis kinga üles ja nägi, et see wäikene, wäga ilus ja puhtast kullast oli. „See piiga, kelle jalg selle kinga sisse mahub, peab minu abikaasaks saama,“ ütles kuninga poeg ja läks majast majasse noorte neiude kallal kingaproowi tegema. Nõnda tuli ta ka Tuhatrullikese isa majasse. Wõõrad õed rõõmustasiwad, sest neil oliwad ilusad wäikesed jalad. Wanem läks

emaga jedamaid taha kambriſſe kinga jalga katsuma. Muidu oli kõik paras, kuid suur warwas ei mahtunud kinga ſiſſe. „Raiu suur warwas maha,“ ütles ema, „kui ſa kuninga proua oled, ſiis ei pruugi ſa jala käia.“ Tüdruk raius warba maha, liſſus jala kinga ſiſſe, pigiſtas hambad walu pärast kofku ja astus kuninga poja ette. See rõõmuſtas, tõstis pruudi kullatud tõlda ja sõitis minema. Kui nad hauaſt mööda sõitſiwad, iſtuſiwad kaks tuikeſt ſarapuu otſas ja hüüdiſiwad :

„King on liiga piſike,

Kodu iſtub pruudike.“

Kuninga poeg heitis pilgu piiga jala pääle ja nägi, et kingaſt weri wälja woolas. Ta pööras ümber, wiis walepruudi koju ja ütles, et teine öde peab kinga katsuma. Teine öde läks emaga taha kambriſſe kinga katsuma. Muidu oli kõik korras, kuid jala kand ei mahtunud kinga ſiſſe. „Raiu kand maha,“ ütles ema, „kui ſa kuninga proua oled, ſiis ei pruugi ſa jala käia.“ Tüdruk raius kanna maha, liſſus jala kinga ſiſſe, pigiſtas hambad walu pärast kofku ja astus kuninga poja ette. See rõõmuſtas, tõstis pruudi kullatud tõlda ja sõitis minema. Kui nad hauaſt mööda sõitſiwad, iſtuſiwad kaks tuikeſt ſarapuu otſas ja hüüdiſiwad :

„King on liiga piſike,

Kodu iſtub pruudike.“

Kuninga poeg heitis pilgu piiga jala pääle ja nägi, et kingaſt weri wälja woolas. Ta pööras ümber, wiis walepruudi koju ja küſis

wanemate käest, kas neil veel üks tütar peaks olema. „Minu esimesest naesest n veel üks wäike, must Tuhatrullike järel,“ kostis isa, „aga see ei wõi kunagi õige pruut olla.“ Kuninga poeg nõudis Tuhatrullikest näha ja kui wanemad tüki aega asjata vastu olivad tõrkunud, käskisid nad wiimaks Tuhatrullikest kutsuda. Tuhatrullike peši käed ja silmad puhtaks ja astus kummardades kuninga poja ette, kes kulbse kinga tema kätte andis. Tuhatrullike istus madala tooli pääle, wöttis puust kinga pahemast jalast, tõmbas kuldkinga jalga ja king oli paras kui jala ümber walatud. Kui Tuhatrullike siis filmi tõstis, tundis kuninga poeg tema ära ja ütles: „See on õige pruut.“ Wõõras ema ja õed kohkusiwad seda kuuldes ja läksiwad näost walgeks kui lubjatud sein, kuninga poeg aga tõstis Tuhatrullikese fullatud tõlda ja sõitis temaga minema. Kui nad hauast mööda sõitsiwad, istusiwad jälle tuikefed sarapuu otsas ja hiiüdsiwad:

„King on paras pisike,
Tõllas istub pruudike.“

Selle pääle lendasiwad tuikefed puu otsast alla ja istusiwad Tuhatrullikese õladele, üks pahemale, teine paremale poole.

Kui kuninga poeg pulmi walmistas, tuliwad wõõrad õed Tuhatrullikest meelitama, sest nad lootisiwad tema läbi suureks ja riffaks saada. Kui pruutpaar kirikust tuli, kõndisiwad wõõrad õed nende kõrwal, wanem paremat, noorem pahemat kätt. Walged tuikefed aga istusiwad Tuhatrullikese õladel ja nokkisiwad kummalgi wõõral õel ühe filma wälja; ja kui wõõrad õed selle pääle paitu wahetasiwad, nõnda et wanem pahemal ja noorem paremal pool kõndis, nokkisiwad tuikefed kummalgi ka teise filma wälja ja see oli nende tigeiduse nuhtlus.

Выдано
из запасных
фондов САН
СССР

Бид 15 коп.